

נטע פתח את הכינוס בהרצאה על שאלות הארגון במושבות,
אחריו מלא בדברי-ענין בנקובר. כל היום נמשך הוכחה על שאלות
ההסתדרותיות של המקום, על הקשרים וחוסר הקשרים את המרכז החקלאי,
על המשרד הקבלני. בעניינים כלליים כמעט שלא נגעו. ציינתי בדברי
הנעילה שלי שהוכחה לא הניח את הדעת, אם כי נשמעו כמה דברים חשובים,
כי הוכחה היה מתאים לכינוס של ההסתדרות ולא של המפלגה. חזר יותר
סדי על ענייני יום יום - ולא על הפרובלימה המיוחדת של המקום מבחינת
החנועה כולה. צבור הפועלים בגוש השרון - בערך 600 איש - חופט עמדה
מיוחדת ואחראית ביותר. הוא נמצא במושבות הסהוות חזיון חדש בחולדות
הישוב: מושבה פר ית הבנויה מלכתחילה על מאה אחוז עבודה עברית,
וכמעט רק עבודה מאורגנת. מעמדנו, פעולתנו וארגוננו כאן חלוי במדה
מרובה אם להתחלה זו יהיה המשך, קיום מתמיד ואם נשתמש בכבושינו פה
בתור מנוף להבטיח 100% עבודה עברית בכל ההתישבות הפרטית החדשה
ואחר כך גם במושבות הישנות. מלבד הבירור האובייקטיבי אם הנצחון
שלנו פה הוא לא ארעי, זמני וחולף, אם אינו נובע רק מגורמים מקריים
וחולפים - עלינו לברר את דרך פעולתנו כאן, למען נצליח לבסס את
ההתחלה הזאת ולהרחיבה. עלינו קודם כל להיות מאורגנים יפה, אך
מאורגנים לא רק במובן מקומי אלא במובן ארצי. ועלינו לסדר את
עבודתנו פה ואת יחסינו את נוחני העבודה שנעורר כבוד לעצמנו גם
בקרב מתגוררינו ושונאינו במושבות הישנות. כבוד נעורר לעצמנו רק

על ידי שני דברים: אם נהיה ישרים ואם נהיה חזקים. ממה ששמעתי
על סידור העבודה במגדיל יש לי חשש שאין אנו עושים תמיד את העבודה
כהוגן, יש מקרים של ניצול החולשה, אי הידיעה וחוסר המשקיות של
האכר, בעד כל מסגה כזה חסלם במחיר יקר כל חנועת הפועלים בארץ,
וקודם כל הפועלים במושבות הישנות ולבסוף גם הפועלים אשר כאן,
כי לא לאורך ימים יהיה האכר פה מחוסר אונים ומחוסר חשבון וכשרון
מסקי. כל מעשה לא הגון מצדנו יתנקם בנו ובכולנו. עלינו לדאוג
גם להשבחת ארגוננו ויחסינו. יש לנו פה הודמנות יוצאת מן הכלל
של קביעת יחסים נורמליים עם נותני העבודה. אין אנו שואפים לשלטון
במושבה - וכל פרזה על השלטון במושבה עכשיו היא מחסרת חוכן ומזיקה
לנו, לא באשר אין אנו שואפים לשליטון. אנו רוצים לשלוט בכל הארץ -
אבל המשק שאנו רוצים לשלוט עוד אינו קיים והוא רק צריך להבנות.
כעת אנו מעונינים ביחסי עבודה נורמליים וקבועים המבטיחים את העבודה
וארגונה והמתחשב את צרכי המשק, היחסים האלה צריכים להיות מבוססים
על אסון ורצון הדדי, ויש מבהינה זו ערך רב לחוזה כתוב בין ההסתדרות
ובין האכרים המאורגנים. לחוזה זה יש ערך לא רק לצבור המקומי כי
אם לכל פועלי המושבות באשר הם. ונתחז ארגון חזק והסתדרותי במקומות
האלה. אבור הפועלים במקומות אלה צריך לראות עצמו כחלוץ העבודה
העברית במשק החקלאי העברי, וחפקידה של א"ה בגוש השרון להכניס הכרה
זו בקרב הצבור, לבצר הארגון, לדאוג לאחריות בעבודה, לקביעת יחסים
נורמליים את האכרים.

ואשר להפקידים הכללים של המפלגה בשעה זו - הרי אנו
עומדים עכשיו לפני מעבר מסצב של הגנה למצב של התקפה. עברו עלינו

שנים קשוח - שנת רעב, חוסר עבודה, משבר ציוני, שהוק הכעולה,
חוסר עליה, הסתה והתקפה נגד צבור הפועלים. בציונות, ביישוב,
בהסתדרות היינו צריכים להגן על עמדותינו. יצאנו מסבבן זה בכבוד.
על העמדות העיקריות שמרנו. חזיתנו לא נשברה ולא הובקעה. היו
לנו גם כשלונות - ועלינו להודות בכשלונות הללו, אם כי הפניה
המפלגתית הכריזה והפליגה את הכשלונות הללו והסכה לכשלון גם
נצחונות, כמו בענין הסיוע. מפעל הסיוע של מ.ס.י. יש להגאוח בו,
כי בתנאים בלתי אנושיים עלה בידי המועצה לשמור על חיי אלפי פועלים,
על שלמות ההסתדרות וכבודה. ואם בתוך המצוקה הזאת לא הונהגו סדרים
בורהלים מופתיים והיתה אפשרות של אילו מעילות - אם כי עכשיו לא
ברור כלל וכלל אם באמת היו מעילות - אין זה מפחית מהערך החיובי
של המאמץ הנפלא הזה שהציל את ההסתדרות ואת הציונות מפשיטת רגל,
ורק השנאה המפלגתית שותה למפעל הזה צורה של כשלון גדול ומבייש.
שמרנו על עמדותינו גם בהסתדרות הציונית ואם בקונגרס נהדפנו אחור -
ניצחנו נצחון גדול בישיבת הוה"פ הציוני. אולם ניצחון זה התבטא
בשמירה על הערכים אשר יצרנו בפני התקפת מתנגדינו. עכשיו עלינו
לעבור להתקפה לכל אורך החזית. קודם כלפי פנים: התקפה על הצבור,
על רפיונו, אכזביותו, חוסר אמונתו, נחיתותו; התקפה על המפלגות -
לא בדרך שאר המפלגות על ידי ריב - אלא באיחוד. והתקפה כלפי חוץ:
כבוש התנועה הציונית, רכוש המונים סביב מפעלנו, ההיצבוחנו בראש
התנועה, עומדת להתכונן הסוכנות. חייבנו הסוכנות, אם כי הכרנו
בסכנותיה. אך פחדנו לא מהפיפטי הבלתי ציוני כי אם מהפיפטי הציוני.

פה צפונה אפשרות של בגידה. אם החצי הזה יהיה נאמן - אין פחד
מהחצי השני. ואח זאת עלינו להבטיח עד בצור כוחנו, כבוש ההמונים,
הרמת ההנוקה וחידושה.

ס"ו חשון
29 אוקטובר
יום ב'

מייסון מירושלם סוטר: חברים הכניסו לשכונת עובדים
פחאות והסתאות של סו"ב, הסכום הוא 150 לא"י. סו"ב נכון לתח 20%.

הלפרין מטלפן מירושלם: הנה"צ החליטה לתת לחלוץ רק 400
סרטיפיקטים משש מאות שנהקבלו. 200 נועדו בשביל העיר לצרכי התקצי. ה.
מהם 50 לבעלי מקצוע מוסמים, אחדים מאלה מסכימה הנה"צ לתת לחלוץ,
אך הלפרין דורש הקצבה של 100 לבעלי מקצוע בהחלוץ, הנה"צ לא הסכימה,
והחליטה להניח כל אלה בארץ - לקרובים ולבעלי תעשיה, הלפרין דורש
בואו של מרסינסקי ליירושלם לשם כך היום או מחר. דברתי עם מרסינסקי
והוא הסכים לנסוע.

שלחנו טלגרמה לניו-יורק שקרוזו וצוקרמן יגשו לפיטסבורג
להשפיע על משלוח הכסף לקה"ק (30.000 דולר) בשביל רכישה ארמה קבבה
לוחיקים.

טלפנתי לאבא חושי בענין גינזבורג וגמרתי אחר שיתנו לו
מכתב להכניסו לעבודה פחטר, אם מצד פחטר לא תהיה מניעה.